

IVN gidsencursus
Zaterdag 26 november
Praktijkochtend zoogdieren
Gastdocent: Henriette van Loo
Lies Jacobs - Rolden
Door:

Een impressie

Om half tien staan we allen klaar op de Hooge Haar. Het landschap, gehuld in mystieke sfeer, doet denken aan de dagen van weleer. Maar hoezeer ons dit ook kan bekoren, wij gaan op zoek naar verse sporen!

Henriëtte instrueert: " Kijk naar boven en naar de aarde, takken, blaadjes, poep, alles is van waarde".

" Kijk een vogelflats". " Hoe weet je dat? Wel, vogels lozen stikstof in witte vorm, dat kunnen ze heel goed, en zoogdieren weten echt niet hoe dat moet. In de ballen die de uil heeft uitgebraakt, zijn de haren in de maag verward geraakt. Botjes kan het uilenmaagzuur niet verteren, moet ie nog van de reiger leren. Poep is gladjes door het darmkanaal gegaan, echt iets om bij stil te staan. De lege dennenappels laten weten, welke gasten zijn wezen vreten. De spechten en klevers pikken de zaden uit elkaar, de kruisbek maakt van ieder schub een paar. De muizen eten hem helemaal glad, de eekhoorn pakt de zaden en laat de schubben maar wat.

Een stuk schors met gaten hebben keverlarven geproduceerd, de letterzetter, knappe kop, heeft waarschijnlijk doorgeleerd. Mineerders in braamblad lijken wel een plaag, ze eten tussen bladboven- , en bladonderlaag.

De eik die voelt dat er een beestje prikt, spuwt zijn gal. En kijk, ieder beestje krijgt een andere ball! En hebben we het al over holletjes gehad? Wel ieder dier z'n eigen gat. En goed om je te realiseren dat ieder beest z'n kont moet keren. Dus een grote rat past niet in een muizengat, maar

een bosmuis, al is hij nog zo rond en vol, past altijd in een vossenhol. Dassen, vossen, mollen graven graag bij een paaltje, want daar zit een extra maaltje.

Welke sporen zien we daar? Een ree, een muis of toch een das? Oh, wat waren we in onze sas, als het eens een dasje was. Maar als hij ons al heeft geroken, is ie zeker weggedoken. Een brede ingang heeft zijn huis, veel breder dan dat van de muis. En zie je bij de drempel van een hol halve eikeldoppen, laat je dan niet foppen. Dit is

beslist het huis, van knagers zoals muis.

Een konijn poept al zijn dropjes zittend op één hoop. Een haas die doet dat haastig, zomaar in de loop. Tja, dat zou wel makkelijk wezen als je eventjes moet racen.

En toen hielden we een defilé voor de keutels van een ree. In zijn darmen zitten kleine zakken, die hem mooie puntjes laten kakken. Dus high end verzorgd verlaten ze de reeënkont, maar eet ie te nat dan wordt het een klont. Vegen doet de ree slechts zijn gewei, aan een kleine boom, of heg. Zo, dat vel is ook weer weg.

Henriëtte is de koning te rijk , met een loopkever in een eik. T'is een zwart-blauwe beauty, maar wat een pech, in een potje dat moet ie. Voor determinatie naar een nieuw habitat. Kan raar lopen, het is me wat.

En dan dat heideveld! Prenten van reeënvoetjes, paddenstoelen met leuke hoedjes en zo meer. En keer op keer buigen we naaronder. En dan een verse prent, een wonder. Moesten we steeds nog gissen, dit spoor is niet te missen: De das, voor vanmorgen onze held, verblijft in ' t Needse Achterveld!

Grimbeert was here !

Dit was een heerlijke ochtend, we zijn voor het speuren gewonnen. En onze groene Miss Marple ontvangt natuurlijk de blauwe bonnen.

De terugtocht was niet zo fijn, klimmend en vallend doorstaken we het terrein. Doornen van bramen teisterden onze lijven, dus... in het vervolg op het padje blijven.